ГОДИНА I | СОФИЯ, МАЙ 1934 ГОД. | БРОЙ 10

Слънцето е сила

Слънцето е здраве

Здравець

Детски вестникъ за здравна просвѣта, предпазна медицина и здравъ животъ

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТ 30 ЛВ. БРОЙ 1 ЛЕВА
Отсъства не настоява на всеки ден за 5 абонати — здрави деца

ИЗЛИЗА ВСѢКИ М.ЦЪ ПРЕЗ УЧЕБНАТА ГОДИНА
РЕДАКТОРЪ-СТОПАНИНЪ: Дръ Н. Станчевъ
Ул. Сердика 18, II етажъ — Телефонъ 73-27

Одобрѣнъ и препоръчанъ отъ Министъ на Народ. Просвѣта, съ окр. № 9024 отъ 6. III. 1934 г.

Сътрудничатъ: Проф. Дръ Ватевъ, Проф. Дръ Ис. Златоровъ, Владимиръ Русалиевъ, Дръ Бор. Калъчиевъ, В. Лазаревичъ, Чичо Стоянъ, Дръ Дим. Чолаковъ, Димитръ Пантелеевъ, Дръ Ст. Кадиевъ, Дръ Р. Русе Радковъ, Наумъ х. Младеновъ, Дръ В. Ив. Неновъ, Хр. Лалевъ, Свѣтлозаръ Димитровъ, Д. Божковъ, Хр. Върговъ, Косе-Косе, Проф. Дръ Бѣлиновъ, В. Вълкановъ-Вучковъ, Церевка Дръ Станчева, М. Фридмановъ, Роза Ст. Попова, Дръ Б. Бетлиячиевъ, Кириазъ Мемиевъ, Деконъ С. Арнаудовъ, Б. Тричковъ, Г. Костакевъ и други видни наши писатели, лѣкари и педагози

Зовътъ на природата

Елате при менъ, мили деца! Аз съ вече накитихъ съ чудни пъстри премѣни гори и поли, изпълнихъ въздуха съ дивни аромати отъ фиданли цвѣтя и събрахъ весели и игриви пъстропойли-птички да веселятъ моитѣ скъли, добри гости.

Погледнете ведро-синьото небе и бѣлитѣ облачета, които тъкъ-тамъ плуватъ по него — колко е красиво! Какъвъ чистъ въздухъ разгрѣсъ то въ въръ въсъ и ни кара да дишате дълбоко—нашата сърва горска закуска.

Чувате ли пѣсньта на горския ручей, който лъкъ-туши между чисти, бѣли камъни и е тъй кристаленъ! Той ви зове да наквасите лицето си и да освежите устата си съ хладно глътки бистро водица.

Елате при менъ, скъли Здравчета! Аз ще ви скъля въ чудна, въшшебна баня, която ще ви направи, като цвѣтята красиви и като зората румени. Подъ новотворитѣ дъни на слънцето вие ще мреете до носита и ще си правите всичко слънчево-въздушна баня.

А колко много здравець и горски цвѣтя съмъ посадила за въсъ въсъ моитѣ необятни градини. Всичко е за въсъ, мили деца. Почивайте кръгъ-въ, упоявайте се отъ дъхъ-тъ и въ-пѣйте пѣсньта на Здравечата — моитѣ весели пъсно-пойци ще ви пригласятъ. Мъчно ми е, когато лоши деца тъчатъ и бератъ моитѣ градини, чупятъ клонои и изгаждатъ моитѣ птички.

Ягоди, малини, кипини и боровинки цѣпатъ и ядатъ за моитѣ скъли гости.

Елате при менъ!

Животатъ моитѣ жолтица носи само здраве и сила, радость и пѣсень.

Чичо Здравецъ

Пѣсень на пѣкъмните ключенце

— Мъкъмко-ключенце,
Колко е красиво,
Тюнта пролѣта!
Кой те е обикъл?
— Майки отварчи.

— Розова е чиста,
Свети та на слънце.
Где ъси жилкъ въ нея?
— Праздникъ имамъ довсѣ,
Искамъ въ да гръя!

— Праздникъ ли на кѣтвицъ?
— Гостъ ще ми дойдатъ.
Мъкнитъ пчелички
Съ медецъ въ въ цвѣтъ
Свонтъ пъпчеки!

Д. Антонова

Нашиятъ домашенъ лѣкарь

У дома често идва гостъ Дръ Николовъ и не пресѣдва всички деца, иградъ съ тѣ — нѣсъ закачка ни и не разказва приказки. Тѣкъ-му дарчкадъ да ни зовбинаги често за да проявява нашиятъ здраве. Мамъ го нарича нашиятъ домашенъ лѣкарь. Ние много си го обичаме и не се страхуваме отъ него. Той прегледа устатѣ ни, дали ни са чисти зъбитѣ и дали има нѣкой отъ тѣхъ разваленъ, сѣдна и гърлото, очитѣ, ушитѣ и все е работъ дали нѣщо не ни боли. Съветва ни да си измиваме ранкетѣ всѣка вечеръ, да не ядемъ нѣщо отъ прашинтѣ улици, да си измиваме рацѣтѣ преди всѣко ядение, и устатѣ слѣдъ ядение.

Разказа ни веднажъ какъ едно дете пило студена вода уморено и се разболѣло, а другъ пъкъ за ядене, какъ е играли и напоетъ легнали да си почиватъ на сѣнки, а после цѣло е често боледували отъ пневмония. И за други болести ни разказва. Много обича да ни говори за сладкото и чи-ста вода въ гарото, сѣдо за вкусотѣ плодове и зелчуци, за гимнастикитѣ и много други неща, що ни кара да дишаме редовно дълбоко на чистъ въздухъ.

Ние го слушаме и затова сме всички здравечки, почти никога не боледуваме и нѣмаме нужди отъ горчиви лѣкарства и отъ дъкувание. Той ни похвали и въ „Здравець", тамъ ни за-мъ и ние се учимъ и отъ него на здравъ животъ.

Здравец е единъ измислъ домашенъ лѣкарь, нѣкои деца, какъвто се чинатъ.

Пенчо Здравеняка

Пѣсень на Здравечатата

Обичаме я! колко скорно
съ другари весели бѣлнорци
да гичаме до здраво;
въ лекари китени-весени
да гаинъ румени засѣмки
отъ „здрав здъгорчаръ! . . .

Обичаме да сме въ гората,
когато я утренна позлата
е рада новий день;
тъ сладкъ чистотя
съ химни гласовити
край изворъ студъръ! . . .

Край морски ширъ я порещинъ
да плаваме срещу вълнитѣ
къ сѣлнъ морякъ;
когато съ радость сме изучъли
отъ слъчевитѣ скрити сили
на пъсъчливи бръгъ! . . .

Ний Здравечта сме лекоряни,
кипитѣ къмъ нас будни сини,
я къ нас бъкна ручей чистъ! . . .
Я! колибата, гряда, селото
ний носимъ ключа на доброто,
на здраве, на любовъ! . . .

В. Вълкановъ.

— Кѫде сте ми тръгнали
Ягоди черешнѫ?
— Гушкитѣ да пѣснимъ
На Здравечта засѣмки.

Хроника

Редакцията честити просвѣтата на всички Здравечета и моитѣ скъли здраве, радость и много цвѣтя въ живота.

★

Извиняваме се на всички сътрудници, които бѣха такъ ли-безни и ни изпратиха матеріали, че не можахъ тъкъ годнни да се сиятъ колкобе пръ-въ и дорчетъ. Тѣ, бодрѣ, ще ни изпратятъ нови, а други чакъ-сни по-нататъ, ще бъдатъ изнесени на Поздравъ Здравець.

СЛЪНЧЕВИ ДЕЦА

Ей сега ще се измѣрнемъ въ рѣдъчкатъ. Ние обичаме да се движемъ, но на цвѣтно мѣсто и никога не прекъсваме за да не се зрастуваме. Виждате ли колко сме здрави и весели!

Лѣкарството на Цанко

Цанко е много жалчиво момченце, приличенъ ученикъ отъ I отд. и всички го обичатъ. Чете усърдно дали вечи и е Здравець. Много работи научилъ Цанко отъ него, и на всички деца разказва, какъ да пазятъ здравето си, и дори какъ да се лѣкуватъ. Цѣлъ е докторъ и стаиалъ.

Веднажъ старата му баба Пена се разболѣла — кореняъ и снова повръщъ, вика, пъшка... Идватъ бабе, бератъ гостъ лѣкаци, лѣкатъ кургуумъ, раз-тривятъ и кореня, поставятъ и гърчето на пъсъ — но болнитѣ се усилватъ повече. Само Цанко знае какъ да стори.

— Здравець лѣкуъ и предпазва всѣка болестъ, пише чичо Здравець. Той ще излѣкуъ и баба ми, мисли си малкия Цанко.

И съ пъна вѣра и желание, той отиде въ гората, набра едно анцаонъ листъ, сварн ги и ги даде на баба си да пие. Това развесели толкова много всичко, че баба му Пена започна да се смѣе силно и отъ сърце на това чудновато лѣкарство, което лѣкувало всичко. Отъ смѣхъ и се разкрусъха чер-вата и та веднага поиске гърчето. Всичко се свършъ благополучно и баба Пена оздравя набързо, а Цанко бѣ нарѣченъ нѣкоитѣ докторъ Здравець.

Лели Здравка

Пролѣть

Пролѣтно слънчице окъ-тъ недоросъ сладъ, — нежата отъ сънъ се пробудъ и къмъ зайчика вижтъ.

Цѣлъ кжкнъ разжъ-тъ гледъ пролѣть напредъ, — работни пчелки почнъ-ха да сборятъ носъ и медъ.

И чучуригъ съ пѣсень-лятна въ небесъ-та висъ; отворетъ проворитѣ всичко да хвѣнъ слъчевъ сѣнъ и въдухъ пресенъ и чистъ.

Че гдѣто слънце не кажъ-тъ къмъ радость и сжхъ, — децата съ слабо и бледъ-ни и често болести страшни идватъ на гости при тѣхъ.

Георги Костакевъ

Вели Георгиева